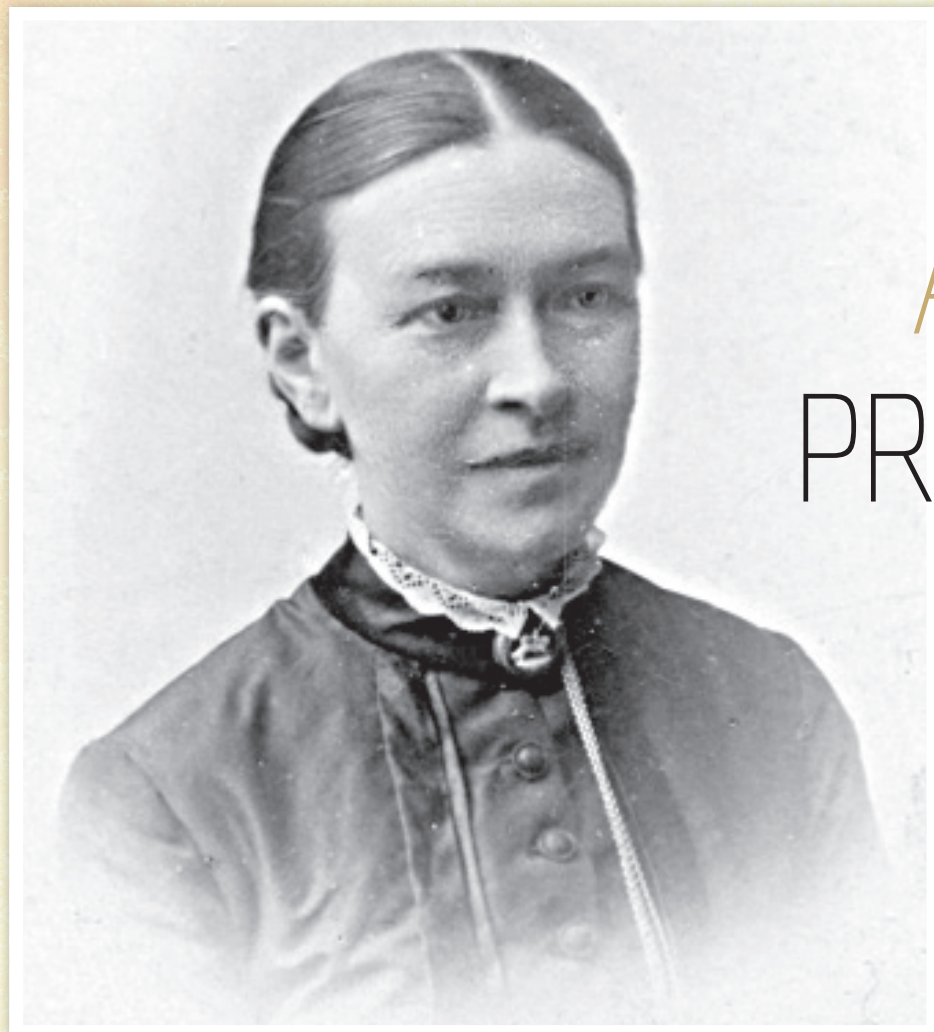

Komandi partur

Í komandi parti greiðir Maria millum annað frá, tá ið hon gekk í skúla hjá Hans Jacob Højgaard.

ANNA EVENSEN: PRÓSTAKONA Á NESI

Anna Evensen var próstakona á Nesi um ta tíðina, tá ið pápi Mariu var føddur. Undan tí var hon prestakona í Hvalba og Viðareiði. Hennara áhugavera frásøgn kom út í bók fyrri tveimum árum síðani. Sum ískoyti til frásøgnina hjá Mariu av Nesi skal her verða endurtikið nakað av tí, sum Anna skrivar um tíðina á Nesi. Hon byrjar við fráferðini úr Hvalba:

Takkað verið Onnu Evensen er søga varðveitt um prestagarðin á Nesi

Den Formiddag vi sejlede, blev vi fulgt ned til Bugten af en del af vore Venner og nogle af Menigheden. Da vi havde taget Afsked, stødte vi fra Land, vi var min Mand, 5 børn, Barne-pigen Sanna og jeg.

Det var en temmelig lang Sejltur, inden vi naaede Næs Præstegaard paa Østerø. Præstegaarden var en ny og rummelig Bygning, der laa tæt ved Vandet. Om Præstegaardens opførelse fortæltes der:

Søgan um próstagarðin

I den gamle Præstegaard havde boet en provst Hammershaimb, han vilde bygge Præstegaarden op, men havde ikke raad. Saa hændte det, at den gamle hyggelige Pastor Schrøder paa Suderø, (der gik med hvid Nathue baade ude og inde), døde. Hans Datter rejste efter Faderens død over til Hammershaimb, der vist var hendes Fætter, ihvertfald af Familien. Frk. Schrøder var meget rig. Hun byggede hele Præstegaarden op, og betalte hvad det kostede. Det var Meningen, at Provsten skulde betale af paa Byggesummen til hende, men hun vilde ikke have noget, og hun blev der til sin Død.

Fru Hammershaimb havde navne til alle Værelserne. Dagligstuen kaldte hun »Hyggeligheden«, Spisestuen »Velbekomme«, Sovekammeret »Roligheden«, Barnekammeret »Skattekammeret«, Studereværelset »Ventzel Olaves« (Provst Hammershaimb hed Wentsel til Fornavn). Pige-kammeret »Prøvestenen«, Gæsteværelserne »Kvintus« og »Lynetten« og »Trekroner«, den ene Ende af loftet »Østersøen«, den anden »Nordsøen«.

Da vi kom til Præstegaarden, blev vi som sædvanlig modtaget af den Pige, der skulde være der Naadesaaret. Hos hende købte vi Mad, Kaffe o.s.v. Ja, et par Dage efter Ankomsten købte vi en Kalv. I det hele

taget maatte vi det første Aar købe alt (med undtagelse af Grøntsager, som vi fik hos min Broder i Thorshavn) hos hende, der saa senere gjorde Regnskab op med Provst Sørensen, som vi kom efter, og som flyttede til Skanderborg.

Det varede ikke saa længe, inden vi havde indrettet os hyggeligt og godt i Præstegaarden. Paa Næs fik min Mand ogsaa Pengeløn.

Dagliga lívið á Nesi

Forholdene paa Næs var større end de andre Steder, hvor vi havde boet. Vi holdt Lærerinder til Børnene, samt to Piger om Vinteren og som Regel tre om Sommeren. Vi havde ogsaa en gammel Mand, (der gik omkring og nussede om, saa til Baadene o.s.v.), samt en yngre Karl. Og, som De vil forstaa af det foregaaende, var der nok at tage Vare paa, dertil kom, at vi havde Have med flere forskellige Slags Blomster. Vi dyrkede Persille, Gulerødder, Majroer, ja selv Ribs, Stikkelsbær og en Mængde Rhabarber havde vi og selvfølgelig Kartofler, saa der var jo nok at bestille for Pigerne. Min Mand vilde have, at alle skulde kunne komme til deres Præst, og vi holdt derfor »aabent Hus«, som man siger. Der kom en Mængde Mennesker for at tale med min Mand, enten i Embedsanliggender, eller for at søge Raad og Trøst. Vi havde ogsaa mange liggende Gæster, naturligvis især om Sommeren. Vi havde 5 Baade, hvoraf den største, Stadsbaaden, var rød, den brugte vi, naar vi skulde til Thorshavn. Naar min Mand om Sommeren skulde ud og visitere alle Færøernes Kirker, eller Præsteembeder, sendte han Bud til Beboerne, og der kom saa seks Mand og roede for ham i den store røde Baad. Det kaldtes at gøre »Skytstjeneste«, og det var en Art Skat de ydede. Der var et bestemt Antal Sejlture de skulde yde, men det blev aldrig overholdt.

Jens Christian Evensen hevði stæti á Nesi frá 1885-1900

Anna hevur eisini áhugaverda frásøgn um V.U. Hammershaimb, sum eisini var próstur á Nesi

Kirkjufólkið kom við báti

Det hændte ofte, at Kirkefolket, der enten kom sejlede eller gaaende over Fjeldet, var blevet vaade paa Turen, de gik da inden Gudstjenesten ned i Præstegaarden og tog tørre Sko og Strømper paa, som de selv medbragte. Saavidt mulig blev Barnedaab og Altergang holdt samme Dag, det var jo praktisk for dem, der kom længere borte fra.

Efter endt Barnedaab og Altergang kom alle ned i Præstegaarden, hvor der i Spisestuen var dækket et langt Bord, hvorpaa der stod Fade med Smørebrød med salt Kød og Rullepølse, det spiste de til Kaffen. Der kunde sidde en Mængde omkring det store Bord. Ved en Konfirmation kom der en lille Mand ind i Præstegaarden og vilde hilse paa mig. Aldrig saa snart havde han set mig, førend han glad udbrød: »Næh! er det Dem?« Ja, det var jo mig og det viste sig saa, at han kendte mig fra den Gang jeg som ung Pige sad og syede ved

Spisestuevinduet i Thorshavn, han var saa ofte gaaet forbi ude paa Gaden. Paa Bordet stod en Bakke med saadan et smukt Kaffestel. Da han fik Øje paa det, udbrød han begejstret: »Næh! hvor er det dog kønt, hvor har de dog faaet det fra?« »Det har jeg faaet foræret.« »Foræret! men dog, af hvem?« »Af Amtmand Holten.« »Naa, saae, af Peter Holten.« Paa Færøerne nævnte de altid hinanden med Fornavn.

Foruden de Lam, vi fik i Tiende, fik vi Tiende i Penge. Det var i Reglen de mindrebedmedlede, der betalte Tiende i Penge. De mere velhavende betalte med Smør, og det brugte vi til Altergæsterne og i det hele taget til alle dem, der kom. Det, vi fik tilovers, solgte vi. Nu er alle de gamle Skikke jo forbi. Der er vistnok ingen, der mere leverer Faar til Præstegaarden. De mest velhavende holdt først op.